

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความซาบซึ้งของการเป็นบราห์มินของยุคบรรจบพบกันอยู่เสมอ เราทราบว่าบาบาที่ทุกคนกำลังร้องเรียกหากำลังอยู่เบื้องหน้าเราเป็นการส่วนตัวในเวลา
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้ที่สติปัญญาอยู่ในโยคะที่ถูกต้องแม่นยำจะมีนิมิตโดยุเรื่อๆ?
- คำตอบ:** จะมีนิมิตของสิ่งต่างๆ ในอาณาจักรใหม่ของคุณทอง: ลูกจะศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนแล้วปกครองอาณาจักรอย่างไร เมื่อลูกเข้ามาใกล้มากขึ้นลูกจะมีนิมิตของสิ่งเหล่านั้นอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตามเพียงผู้ที่สติปัญญาอยู่ในโยคะที่ถูกต้องเท่านั้น ผู้ที่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ผู้ที่จดจำพ่อผู้เดียวแม้ในขณะที่ชื่องแะในธุรกิจ จะมีนิมิตเหล่านั้นทั้งหมด
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมซานติ ลูกทั้งหมดต้องได้ไปยังชุมชนทางจิตที่เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่นลูกจะได้รับการบอกให้พูดว่า “ว่า กูรู!” หรือให้สวดภาวนาชื่อของราม ที่นั่นลูกไม่จำเป็นต้องบอกให้สวดภาวนาสั่งใด เมื่อลูกได้รับการบอกแล้วก็ไม่ต้องพูดสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและท่านพูดสิ่งเดียวเท่านั้น ท่านพูดอะไร? ท่านพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ก่อนอื่นลูกต้องศึกษาเล่าเรียนแล้วลูกจะมาและนั่งที่นั่นได้ ลูกต้องจดจำพ่อซึ่งเป็นพ่อของลูก ด้วยบราห์มาที่เวลานี้ลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่าพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครอื่นในโลกรู้สิ่งนี้ ลูกทั้งหมดเข้าใจว่าลูกคือลูกของพ่อ ทุกคนเรียกท่านว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อได้เข้ามาในร่างที่ธรรมดาเพื่อที่จะสอนลูก ลูกเข้าใจว่าบาบาเข้ามาในร่างของผู้อื่น ที่เราเป็นของท่าน บาบาคือผู้ที่มาและแสดงให้พวกเราเห็นวิธีการที่จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ในความเป็นจริงแล้วทุกคนคือลูกของชีพบาบา แต่เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ บาบาได้ให้คำสั่งแก่ลูก: จดจำพ่อ! พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ทุกคนร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ร่างกายที่พูดเช่นนั้น เป็นดวงวิญญาณที่พูดผ่านร่างกายของเขา เป็นดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิดเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือนักแสดง เวลานี้บาบาได้ทำให้ลูกเป็นดริกาเลดาชิ ท่านได้ให้ความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบแก่ลูกแล้ว ทุกคนร้องเรียกหาพ่อ แม้กระทั่งเวลานี้ผู้คนก็ยังร้องเรียกหาและจะเฝ้าแต่เรียกหาท่านต่อไปเพื่อให้ท่านมา ในขณะที่ลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกันพูดว่า บาบามาแล้ว ลูกๆ เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ ยุคนี้ได้มีการจดจำกันว่าเป็นยุคที่เป็นสิริมงคล ยุคที่เป็นสิริมงคลคงอยู่ระหว่างตอนปลายของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง มนุษย์ที่แท้จริงมีชีวิตอยู่ในยุคทองและมนุษย์ที่ไม่จริงมีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก มีภาพลักษณ์ของผู้ที่มีชีวิตอยู่ในยุคทอง ภาพลักษณ์เหล่านั้นคือภาพลักษณ์ที่เก่าแก่ที่สุด ไม่มีภาพลักษณ์ใดเก่าแก่ไปกว่าภาพลักษณ์เหล่านั้น ผู้คนสร้างสัญลักษณ์ที่ไร้ประโยชน์มากมาย ลูกรู้ว่าใครอยู่มากแล้วจากไป ภาพลักษณ์ของอัมบ้าและกาลิซึ่งมีมือมากมายได้มีการสร้างขึ้น ไม่มีใครที่มีมือมากมายสามารถมีอยู่ได้ อัมบ้ามีสองมือเท่านั้น ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเธอและพนมมือและกราบไหว้บูชา มีภาพลักษณ์ประเภทต่างๆ มากมายที่ได้ถูกสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อภาพลักษณ์ของมนุษย์เหล่านั้นได้มีการตกแต่งประดับประดาในวิธีที่หลากหลาย รูปของพวกเขาก็เปลี่ยนไป ภาพลักษณ์เหล่านั้นไม่ได้มีอยู่จริงในรูปเหล่านั้น ทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนที่นั่นกลายเป็นคนพิการและเป็นง่อย สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ลูกเข้าใจเกี่ยวกับยุคทองและศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้คงอยู่มากที่นั่นอย่างไร ดูซิว่าว่าเครื่องแต่งกายของแต่ละคนนั้นแตกต่างจากที่อื่นอย่างไร; มีความหลากหลายอย่างมากที่นี่ ที่นั่นราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น เมื่อลูกเข้าไปใกล้มากขึ้น ลูกจะเห็นนิมิตของเครื่องแต่งกายของอาณาจักรของลูกอยู่เรื่อยๆ ฯลฯ ลูกจะได้เห็นประเภทของโรงเรียนที่ลูกศึกษาและสิ่งต่างๆ ที่ลูกทำ อย่างไรก็ตามมีเพียงผู้ที่โยคะของสติปัญญาดีเท่านั้นที่จะได้เห็นทั้งหมด พวกเขาจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของพวกเขา ลูกยังคงต้องดำเนินธุรกิจของลูกต่อไป ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำธุรกิจ ฯลฯ พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ เลย ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเรียกว่าความรู้ของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้ที่ว่าลูกจะสามารถกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร เวลานี้ลูกกำลังศึกษาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นนายของโลกอนาคต ลูกรู้ว่าการศึกษานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ สำหรับดินแดนแห่งอมตะ ไม่ใช่ว่าซึ่งการได้บอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปาวรดีที่อมานาถ พวกเขารวมชีวากับซังการ์ เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ และผู้นี้ก็รับฟังด้วยเช่นกัน ใครนอกจากพ่อที่จะสามารถอธิบายความลับ

ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลกได้? ผู้ที่ไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา เช่นเดียวกับที่ลูกอาศัยอยู่ในครอบครัว ผู้นี้ก็เหมือนกัน เขาสวมเสื้อผ้าเดียวกัน ฯลฯ เหมือนกับคนในครอบครัว เช่นที่บ้านใดก็ตามมีพ่อแม่และลูกๆ ดังนั้นจึงไม่มีความแตกต่างใดๆที่นี่ พ่อมาหาลูกๆและซบซู่ในพาหนะนี้ เป็นผู้ที่ได้รับการจดจำกันว่าเป็น “พาหนะที่โชคดี” บางครั้งพวกเขาแสดงให้เห็นว่าท่าน (พระเจ้า) ซบซู่ด้วยเช่นกัน ผู้คนเข้าใจผิดในสิ่งนี้ พวกเขาอยู่ในวัดได้อย่างไร? กุณณะคือเจ้าชาย เขาจะไม่นั่งบนหลังวัว ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาสับสนอย่างยิ่ง พวกเขามีความซาบซึ้งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกมีความซาบซึ้งของหนทางของความรู้ ลูกพูดว่าบาบากำลังสอนลูกในยุคบรรจบพบกัน แม้ว่าลูกอยู่ในโลกนี้ สติปัญญาของลูกก็เข้าใจว่าลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน มนุษย์อื่นๆทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ลูกมีประสบการณ์ของสิ่งทั้งหมดนี้ สติปัญญาของลูกพูดว่าเวลานี้ลูกได้ออกมาจากยุคเหล็กแล้ว บาบามาแล้ว โลกเก่านี้จะเปลี่ยนแปลง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งนี้ แม้ว่าผู้คนในครอบครัวเดียวกันอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน พ่อก็จะบอกว่าเขาอยู่ในยุคบรรจบพบกันในขณะที่ลูกชายของเขาจะพูดว่าเขาอยู่ในยุคเหล็ก มันน่าแปลกใจ! ลูกๆรู้ว่าการศึกษานี้จบสิ้นลง การทำลายล้างจะเกิดขึ้น เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำลายล้างที่ต้องเกิดขึ้น ในบรรดาลูกเช่นกัน มีเพียงบางคนเท่านั้นที่เข้าใจ หากลูกทั้งหมดเข้าใจว่าโลกนี้กำลังจะถูกทำลาย ลูกทั้งหมดจะอยู่อย่างไม่วางใจในการเตรียมโลกใหม่ ลูกจะเตรียมกระเป๋าสัมภาระของลูก, “มีเวลาเหลือน้อยมาก, ดังนั้นอย่างน้อยขอให้เราเป็นของบาบา!” แม้ว่าลูกจะต้องอดอยาก, บาบาจะอดอยากเป็นอันดับแรก และแล้วจึงเป็นลูกๆ นี่คือการบิณฑบาตของบาบา (ครัว) ลูกได้รับประทานจากบิณฑบาตของชีพบาบา อาหารนี้เรียกว่าเป็นบราห์มาโบเจนเพราะเป็นอาหารที่เตรียมโดยบราห์มิน บราห์มินที่บริสุทธิ์เตรียมอาหารนี้ในการจดจำระลึกถึง ไม่มีใครนอกจากบราห์มินที่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา พรหมณ์เหล่านั้นไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา นี่คือการบิณฑบาตของชีพบาบาที่บราห์มินเตรียมอาหาร บราห์มินอยู่ในโยคะ ถึงอย่างไรพวกเขาก็บริสุทธิ์ แล้วก็มีเรื่องของโยคะ เป็นโยคะนี้ที่ใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องไม่พูดเรื่องโกหกเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีใครสามารถพูดว่า: ฉันอยู่ในโยคะอย่างสมบูรณ์ หรือ: ฉันอยู่ในโยคะ 80% ของเวลา ไม่มีใครสามารถพูดเช่นนี้ได้ ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ด้วยเช่นกัน โยคีในบรรดาลูกๆ สามารถทำให้ผู้อื่นสงบด้วยวิธีนี้ นี่คือการปลงด้วยเช่นกัน ในเวลานั้นจะมีความเงิบสงดังอย่างที่สุด เมื่อลูกอยู่อย่างปราศจากร่างและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ นั่นคือการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อลูกนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึง ลูกได้รับการดลใจให้ฝึกสิ่งนี้อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะอยู่ในการจดจำระลึกถึง สติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนไปสถานที่ต่างๆอย่างมากและสร้างความสูญเสีย ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นครูสอนการฝึกก็ควรทำให้เขาเงิบสงดังดี พวกเขาควรจะนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อเบื้องหน้าทุกคน โยคะของสติปัญญาของพวกเขาไม่ควรจะไปที่ใดอื่น และแล้วจะมีความเงิบสงดัง และแล้วลูกควรอยู่อย่างปราศจากร่างและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ชันยาสซีก็นั่งในความเงิบสงดังเช่นกัน พวกเขาจดจำใคร? นั่นไม่ใช่การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง พวกเขาไม่สามารถให้ประโยชน์ผู้ใดได้ พวกเขาไม่สามารถทำให้โลกมีความสงบ พวกเขาไม่แม้แต่รู้จักพ่อ พวกเขาคิดว่าธาตุบราห์มเป็นพระเจ้า แต่นั่นไม่ใช่ความจริง เวลานั้นลูกได้รับศรัทธาแล้ว: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ลูกเข้าใจว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ในขณะที่ลูกใช้แต่ละชาติเกิดองศาของลูกก็จะค่อยๆลดลงไปเป็นเหมือนกับองศาของพระจันทร์ ลูกไม่ได้ตระหนักจากการที่ได้เห็นสิ่งนั้น ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์ เมื่อลูกก้าวต่อไปลูกจะได้นิมิต ดวงวิญญาณเล็กมาก เป็นไปได้ที่จะได้นิมิตของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน มิเช่นนั้นแล้วลูกจะพูดได้อย่างไรว่าใครบางคนมีแสงมากกว่าอีกคนหนึ่ง พวกเขาเห็นดวงวิญญาณผ่านเทพนิมิต ทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีอะไรอยู่ในกำมือของพ่อ ละครดลใจให้พ่อทำทุกสิ่ง ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นก็เกิดขึ้นตามละคร การออฟเฟอร์ไบเบิลาก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน แต่ละการกระทำเกิดขึ้นวินาทีแล้ววินาทีเล่า เวลานั้นพ่อสอนลูกถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และเวลานี้จะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง นี่คือการที่นามห้ศรัทธา ความมห้ศรัทธาของธรรมชาติได้มีการพูดถึง ลูกรับฟังเรื่องราวที่มห้ศรัทธาของธรรมชาติทั้งหมดจากพ่อ ประเด็นที่มห้ศรัทธาที่สุดคือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีฤๅษีหรือมุนีใดที่รู้อย่างนี้ ดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กได้กลายเป็นผู้ที่มิสติปัญญาเป็นหินและแล้วก็เป็นผู้ที่มีเทพปัญญา ให้มีความคิดเหล่านั้นในสติปัญญาว่า: ฉัน ดวงวิญญาณนี้ได้กลายเป็นผู้ที่มิสติปัญญาเป็นหิน เวลานั้นกำลังจดจำพ่ออีกครั้งหนึ่งและกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มิเทพปัญญา ในโลกวัตถุนี้ มีพ่อทางร่างกายแล้วครูและกูรู ประเด็นเดียวนี้คือพ่อครูและสัสตกูรู ลูกได้เคยจดจำผู้มีร่างกายมาตลอดทั้งวงจร เวลานั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ท่านทำให้สติปัญญาของลูกลึกลับและละเอียดอ่อนมาก ไม่ได้เป็นเรื่องเล็กๆที่จะกลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครคิดเกี่ยวกับลักษณะและนารายณ์ที่กลายเป็นนายของโลกยุคทองอย่างไร ลูกเข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปเช่นกันตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่มีคนใหม่ใดที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เมื่อพวกเขาเข้าใจในรูปที่หายไปแล้วเท่านั้นจากนั้นก็มีการอธิบายอย่างละเอียดในสิ่งที่ลึกลับ พ่อเป็นเพียงจุดแห่งแสง แต่พวกเขาก็ได้สร้างรูปไขขนาดใหญ่เช่นนั้น(ลึงกัม) พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของมนุษย์ที่มีรูปร่างใหญ่โตเช่นกัน แต่พวกเขา

“ไม่ได้เป็นเช่นนั้น มนุษย์มีร่างกายที่มีขนาดปกติ พวกเขาได้สร้างสิ่งทุกอย่างแบบในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนสับสนมาก! พ่อพูดว่า: สิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้จงทำตามศรัทธาของพ่อ บาบ่าให้ศรัทธาแก่ผู้นี้และให้นิมิตรแก่เขาเช่นกันใช่ไหม? ท่านพูดว่า: พ่อให้อาณาจักรแก่ลูก เวลานี้จงซ่องแวงในงานรับใช้นี้ ทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดก ละทิ้งทุกสิ่ง ดังนั้นผู้นี้จึงกลายเป็นเครื่องมือ ไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นเครื่องมือ ในลักษณะนี้ ผู้ที่มีความซาบซึ้งมาและนั่งที่นี้ “เรากำลังได้รับอาณาจักรและเราจะทำอะไรกับทุกสิ่งที่มีค่าแค่เศษสตางค์?” ดังนั้นเวลานี้พ่อตัดสินใจให้คุณทำความเพียรพยายาม อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง ลูกๆ พูดว่า: เราจะกลายเป็นอะไรที่ไม่น้อยไปกว่าศรัทธาและนารายณ์ ดังนั้นจงทำตามศรัทธาและพิสูจน์สิ่งนั้นโดยไม่ต้องคร่ำครวญ บาบ่าไม่เคยถามว่าอะไรเกิดขึ้นกับลูกๆของท่าน หากใครบางคนกำลังจะตายทันทีในอุบัติเหตุจะมีใครรอดตายหรือไม่? เพื่อนฝูงหรือญาติมิตรบางคนอาจจะเลี้ยงดูลูกอย่างแน่นนอน ดูซิว่าบาบ่าอยู่ที่นี้ในกระโจมเก่าๆอย่างไร ในขณะที่ลูกๆอยู่ในปราสาทราชวัง พ่อพูดว่า: ลูกๆรับภาระ ดิฉันและมีชีวิตที่ดี แม้แต่ผู้ที่ไม่ได้นำสิ่งใดมาที่นี้ก็ยังได้รับทุกสิ่งอย่างถูกต้อง พวกเขามีชีวิตที่ดีกว่าบาบ่านี้ ชีพบาบ่าพูดว่า: พ่อคือโยคีที่ร่ำรวย พ่อสามารถไปที่ใดก็ตามที่พ่อเลือกเพื่อให้ประโยชน์กับใครบางคน ลูกๆที่รู้แจ้งจะไม่มีความสุขกับสิ่งต่างๆของนิมิตร ไม่มีสิ่งใดนอกจากโยคะ ดังนั้นอย่าทำให้ตนเองพอใจกับสิ่งต่างๆของนิมิตร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างสภาพของโยคะที่บริสุทธิ์ของลูกสามารถทำให้ใครเงี้ยวสงบได้ ให้มีความเงี้ยวสงบอย่างสมบูรณ์ สำหรับสิ่งนี้เงี้ยวฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง
2. เพื่อที่จะอยู่ในความซาบซึ้งอย่างแท้จริงของความรู้ จดจำว่าลูกเป็นของยุคบรรจบพบกัน โลกเก่ากำลังจะเปลี่ยนแปลง และลูกจะกลับบ้าน ทำตามศรัทธาต่อไปโดยไม่ต้องร้องคร่ำครวญ

พร: ขอให้ลูกกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเหมือนพ่อ ด้วยศิลปะของความสมดุลของเป้าหมายกับคุณสมบัติและมีประสบการณ์กับสภาพที่สูงขึ้น ลูกๆ ต้องการที่จะให้คุณประโยชน์ต่อโลกและลูกก็มีความปรารถนาที่จะกลับมาทดเที้ยวกับพ่อ อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างระหว่างเป้าหมายของลูกกับคุณสมบัติของมันที่ควรจะมองเห็นได้ในตัวลูกเองและผู้อื่น ดังนั้นขอให้ศิลปะของการรักษาสมดุลนี้สำหรับสภาพที่สูงขึ้นและจบสิ้นความแตกต่างใดๆ ลูกมีความคิด แต่ให้ความคิดของลูกเต็มไปด้วยความมุ่งมั่นและลูกจะได้รับพรเพื่อที่จะกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเหมือนพ่อ เวลานี้เงี้ยวเปลี่ยนการหมุนของกงจักรสองประเภทที่เกิดขึ้น: กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและกงจักรของการมองดูผู้อื่น หยุดการเป็นตรีกาลดาชิเกี่ยวกับเรื่องที่ไร้สาระและกลายเป็นผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตัวลูกเองและดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเท่านั้น

คติพจน์: คติพจน์: การได้รับโชคของการทำงานรับใช้เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

*** โอม ชานติ ***